

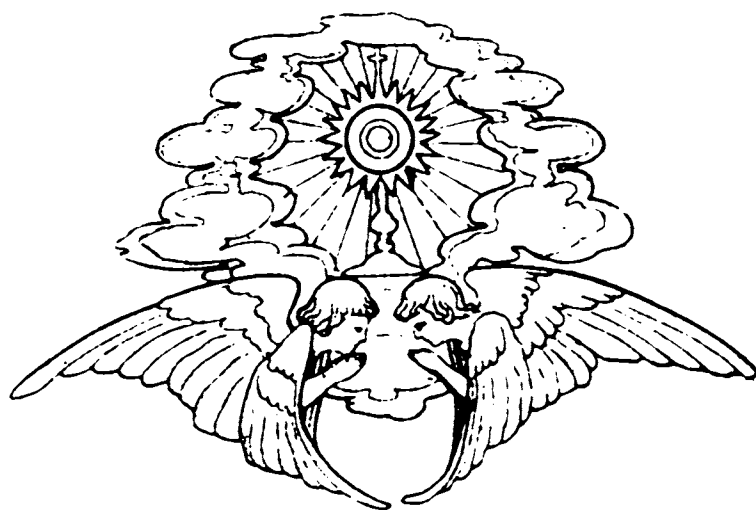
**ADORAČNÍ HODINA
NA SLAVNOST BOŽÍHO TĚLA**

Vydáno ve prospěch 410 ubohých nevylečitelně
nemocných chovanců ústavu v Praze a ve Smečně.

Vytiskla knihtiskárna »Propaganda« v Břevnově.

ADORAČNÍ HODINA

NA SLAVNOST BOŽÍHO TĚLA

V PRAZE 1941

NÁKLADEM DOMU MILOSRDENSTVÍ VINCENTINA
V PRAZE-BŘEVNOVĚ

NIHIL OBSTAT

Can. Dr. Ant. Stříž.
censor.

IMPRIMATUR

Pragae, die 20. Januarii 1941.

Prael. Dr. Theophilus Opatrný,
vicarius generalis.

N. 860.

ADORAČNÍ HODINA NA SLAVNOST BOŽÍHO TĚLA

LÁSKA.

J e d e n : A když přišla hodina, usedl Ježíš za stůl a dvanáct apoštolů s ním. I řekl jim: »S toužebností žádal jsem tohoto beránka jísti s vámi prve, než bych trpěl.« — Pán Ježíš velice touží po tom, aby byl pokrmem našich duší. Chce svou přítomností v nás posvěcovat naše činy, aby měly záslužnou cenu pro nebe. Člověk by nedbal na svou spásu, ale Kristus bdí a bez prošení připravuje lék na lidskou zlobu. Klaňme se mu za to a darujme mu všechnu svou lásku. Splácejme Jeho lásku k nám stále větší láskou k Němu. Zasvěťme mu svá srdce i se všemi náklonnostmi. Dosvědčujme slovem i skutkem, že náležíme úplně jen Jemu a že chceme dokonale plnit Jeho nejsvětější Božskou vůli, zachovávající příkázání za každých okolností života.

V š i c h n i : Bývali jsme často chladní a neteční, Pane Ježíši, vůči svátosti Tvé lásky. Jediné pomocí Tvou můžeme prohlédnout ze své zaslepenosti — jen pomocí dobroty Tvé můžeme býti proměněni a strženi na kolena před velikostí, posvátností a nekonečnou láskou, projevenou Nejsvětější Svátostí. Kdyby se naše oči dívaly s větším pochopením na svatou Hostii, kdyby se naše mysl trochu více pozastavila nad Bohem,

skrytým pod způsobou chleba, pak by naše touha po spejení s Tebou, Ježíši svátostný, byla vřelejší a záslužnější.

J e d e n : Ježíš Kristus, náš milý Spasitel, jenž sestoupil s nebe, aby nám získal věčné štěstí, pronáší i k nám ta slova plná lásky: s toužebností žádal jsem tohoto beránka jísti s vámi. Jaká to čest, stolovat se svým Bohem a Pánem, jaké to povzbuzení k pozornému vnitřnímu naslouchání, abych nepřeslechl přání a pokyny božského Hosta.

V š i c h n i : Tvé Srdce, Pane Ježíši, myslilo tenkrát s nekonečnou láskou i na nás; o nichž jsi věděl, že se budeme sytit nebeským chlebem Tvého těla. Kdykoliv se přibližujeme k Tvému svatému stolu, voláš k nám ze svatostánku slova plná laskavosti: s toužebností čekal jsem na tuto chvíli, kdy se vám budu moci dáti za pokrm, protože bez podpory byste neunesli toho kříže, který jsem vložil na vás. — S nemenší touhou budeme spěchat k Tobě, Spasiteli, nebo jsi hoden největší lásky, úcty a klanění.

J e d e n : Čím to však je, že se tak málo snažíme, abychom se hodně připravili na tu velikou milost svatého přijímání? Nejen že zůstáváme chladní, neteční, ale kolikrát býváme až hanebně roztržití, že ani nedáváme pozor na příchod Božského Spasitele ve své nitro, jen povrchně Ho vítáme a neděkujeme Mu náležitě za jeho svatou přítomnost. Je to přece náš Bůh, Stvořitel — a my s Ním jednáme tak urážlivě. Taková netečnost je možná jedině proto, že jsme dosud nepochopili velikost tohoto nebeského daru.

V š i c h n i: Nedopouštěj Bože, aby naše chladnost zůstávala stále stejnou. Uznáváme Tvou lásku k nám a bolí nás, že jsme si málo vážili milosti denního svatého přijímání. Pane Ježíši, srdce naše potřebují se účastnit denně Tvých svatých hodů. Připrav si sám z nás živé svato-stánky, v nichž bys rád přebýval.

J e d e n: Lásky nejhodnější Bože, srdce naše jsou stvořena jen pro Tebe, jen Ty jsi rozkoší a pokojem našich duší, jejich světlem a silou. Proč jsme tedy tak chladní a bez citu? Proto, že se nechceme zbavit světských náruživostí a nechceme přinést v oběť Bohu to, co překází působení Tvé milosti.

V š i c h n i: Pane Ježíši zde přítomný, dej nám sílu, abychom se dovedli přemáhat a cvičením se ve ctnostech dovedli připravovat v srdcích svých důstojný příbytek pro Tvou vznešenost. Jakmile uslyšíme hlas Tvůj, nechť se ihned otevrou naše srdce, abys je mohl naplnit dobrými věcmi a posilnit k přemáhání všeho, co se protiví Tvé lásce.

J e d e n: Ježíš svou lásku k lidem projevil neocenitelným darem. Když miloval své, až do konce je miloval a jakou měrou? Bůh nemá míry. Miloval nás celou svou bytostí a ta je nekonečná. Miloval nás a miluje láskou věčnou, bez konce. Bůh nepotřeboval k svému štěstí nikoho a přece stvořil člověka, aby rozumem se snažil poznávat boží moudrost a nejvyšší dokonalost, aby jazykem opěvoval spanilost věci stvořených, aby očima pozoroval krásu vesmíru a sluchem vnímal chvění i burácení větru, zpěv a volání

ptactva a ve všem viděl jen lásku, nesmírnou lásku Boha Stvořitele.

V š i c h n i: Pane Ježíši, dej nám v této svaté hodině poznati velikost své lásky k nám. Kéž propast Tvé lásky přitáhne k sobě jinou propast, propast naší nicoty a bídy a naplní ji duchem modlitby a svaté touhy po chlebě svátostném.

J e d e n: Jen tělo překáží, že duše při svatém přijímání neokouší nebeských radostí. Ale přes tuto nízkost země a jejich tvorů nesmíme závidět nebi, neboť až do skonání světa bude požívat naše malá planeta té výsady, že bude na tisících oltářích a v milionech svatých hostií přebývat Pán Pánů, Král nebe i země. V tomto časném životě jedinou pravou radostí má být svaté přijímání a jedinou skutečnou bolestí, nemíti příležitost přijímat tento svatý pokrm.

V š i c h n i: Božský Spasiteli, když Ty se nám daruješ, máme všechno. Buď naším jediným štěstím a znič plamenem své lásky vše nečisté co v nás ještě nacházíš. Svátostí nekonečné lásky nás učiň takovými, abychom byli Tvým výhradním majetkem.

J e d e n: V božském tajemství Nejsvětější Svátosti je pro nás uchystán chléb života. I když po svatém přijímání nepocifujeme žádné citové útěchy, nebyla-li jiná překážka, pak přece jsme dali duši nebeský pokrm, poskytli jsme přístřeší Vězni Lásky a rozmnožili jsme v sobě dary Duha Svatého.

V š i c h n i: Pane Ježíši, Bože lásky, jenž jsi životem a spásou našich duší, dej nám okoušeti, jak sladký jsi, abychom nasyceni jsouce láskou

Tvou, nenalezali již zalíbení ve věcech tohoto světa a vždy s větší touhou přistupovali k svatému stolu.

J e d e n : Bůh leckdy dopouští, že klesáme pod tíží svých slabostí, abychom poznali, jak velice potřebujeme božského pokrmu, jenž posvěcuje naše tělo i duši, když ho požíváme s vírou a pokorou. Pán Ježíš osvěcuje při svatém přijímání našeho ducha, rozohňuje naši lásku, očisťuje naše srdce, umrtvuje smysly a zeslabuje vášně.

V š i c h n i : Pane Ježíši, klaníme se Ti v Nejvyšší Svátosti Oltářní s veškerou láskou, jíž jsme schopni. Věříme pevně, že jsi chléb života a že, když Tě přijímáme se svatým smýšlením, přijímáme Tebou zdroj všeliké útěchy a záruku slavného zmrtvýchvstání.

J e d e n : Vpravdě neocenitelný je tento dar, jež nám Pán Ježíš udělil velebnou Svátostí svého těla. Jen moudrost Boží mohla vymyslit takový dar a jen láska Boží mohla jej zasloužit světu a svěřit lidem. Važme si této převzácné milosti, kdy Bůh si činí z člověka stánek sobě milý.

V š i c h n i : Ó milostivý Spasiteli, nedopouštěj, abychom byli tak nevděční a pohrdali Tvou velikou dobrotou tím, že bychom nedbali Tvé touhy po našich srdcích a neužívali nebeského daru k svému posvěcení a spasení. Naplňuj nás pevnou vírou, stále silnější a živější láskou, aby naše častá spojení s Tebou nám sloužila k spáse a ne k zahanbení a potupě.

J e d e n : Pán Ježíš, pravý chléb nebeský, obsahuje v sobě všelikou líbeznost, ale některým duším neukazuje těchto pokladů svého božství,

protože chce, aby si věrou získávaly zásluhy a nezištným konáním křesťanské ctnosti si zasloužily korunu mučedníků a vyznavačů.

V š i c h n i: Pane Ježíši, Bože lásky, budeme vždycky přistupovati k Tvému stolu se svatým smýšlením a snažiti se, abychom si pokornou věrností zasloužili toho štěstí, jímž zahrnuješ duše čisté.

J e d e n: Jsme plni náruživostí a hříšných navyklostí, které nás zbavují chuti po svatém přijímání a vadí nám, že v něm nenalézáme toho klidu a pokoje, kterých bychom okoušeli, kdybychom se k této svátosti přibližovali se smýšlením, jaké od nás Spasitel žádá.

V š i c h n i: Pane Ježíši, zde přítomný, dej nám ducha modlitby, abychom si vyprosili čistoty srdce, duševního míru a jasného světla, jímž bychom poznali své omyly a klamy, svou zaslepenost a nehodnost. Ať dovedeme potlačovati a napravovati všechnu nezřízenost svých smyslů.

J e d e n: Kdo by nežasl, když pozoruje a uvažuje o daru, který nám dává Ježíš Kristus ve svatém přijímání? Kristus Pán nám zde nabízí celé své božství a celé své člověčenství, svou duši, své tělo a krev, která omývá hříchy světa a je pramenem nesmrtelnosti.

V š i c h n i: Ó Božský Spasiteli, dej nám poznati výbornost této Svátosti a učiň, abychom se snažili stávaní se jí hodni obětovností a pokorou.

J e d e n: Pán Ježíš se nám dává každé chvíle a zcela. Snad jsme nevděční, snad se vědomě od něho vzdalujeme, snad ho i těžce urážíme. On

však nás neopouští, nezbavuje nás své přítomnosti a dává se nám dále z lásky.

V š i c h n i: Ó lásko Kristova, ó lásko nesmírná — kdo Tě kdy plně pochopí, kdo se Ti dovede dosti podivovati. Lidské srdce se Ti nikdy neodplatí za Tvou dobrotu. Ačkoliv jsme jen bídni ubožáci, přece jsi vůči svým tvorům Bůh žárlivý, něžný, věrný, štědrý a milosrdný. Žádáš na nás jen, abychom spláceli svůj dluh láskou, která by byla schopna podstoupit pro Tebe jakoukoliv oběť. — Ó Ježíši, Ty jsi Pánem všech srdcí, vlej do našich duší takové ctnosti a dokonalosti, jaké si v nich přeješ viděti.

DÍKUČINĚNÍ.

J e d e n: Když Pán Ježíš ustanovil při poslední večeři Nejsvětější svátost Oltářní, řekl: »To čiňte na mou památku.« Nezanechal nás na tomto světě sirotků, zůstane s námi až do konce světa a jen na nás jest, abychom s prospěchem okoušeli ovoce kříže. Spasitel přichází svatým přijímáním do našich srdcí, aby do nich vtiskl památku svých svatých ran a svého hořkého utrpení. Přijímejme jej při oběti mše svaté, kdy se nekrvavým způsobem opakuje oběť kalvarská. Mysleme při tom na jeho bolesti, jež pro nás vytrpěl. Jako členové vincentinské rodiny jsme obzvláště povinni v životě i ve smrti se připodobňovat božskému Mistru, protože nosíme na sobě obraz svého ukřižovaného Pána.

V š i c h n i: Milý Spasiteli, rač od nás přimouti pokorné a vroucí city vděčnosti za ne-

skonalou svou lásku, kterou nám projevuješ v touze, abychom se co nejčastěji přibližovali k Tvému svátostnému stolu a požívali Tvého těla a krve. Tato Tvá láska nechť vzbudí v našich srdcích dokonalou lásku, která by byla základem našeho života dokonalosti a smíru.

J e d e n : »Pojďte — volá Církev svatá — chvalte s radostí Pána, s jásotem děkujte Bohu za svou spásu, s hymny díků předstupujte před jeho tvář, pějte písně jemu.« — Přistupme s plesáním k trůnu svého Pána a položme mu k nohám jako oběť díků všechno nejkrásnější, co z duše naší vytrysklo ve chvílích svatého nadšení a pod dojmem blizoučké přítomnosti Ježíše svátostného.

V š i c h n i : Ó svátosti nejužšího spojení s Bohem, ó svazku lásky, čeho nám většího může poskytnouti země, čeho nám většího může poskytnouti nebe kromě spojení s Tebou, Bože našich srdcí? Ježíši nejdobrotivější, Tys naše síla, útěcha, náš poklad a naše jediné štěstí v tomto čase i na věčnosti ... Vroucně Ti děkujeme za Tvou nesmírnou lásku k nám.

J e d e n : Pán Ježíš v Nejsvětější svátosti nám nabízí všechny milosti, jichž potřebujeme, abychom zmužile a vytrvale vedli boj proti přirozenosti, nakloněné vždy ke zlému, abychom vítězíce nad tělem, světem a ďáblem, chválili za to bez ustání Boha, jenž jest chlebem silných, rozkoší duší jemu oddaných a zdrojem všech milostí.

V š i c h n i : Jsme přesvědčeni, drahý Spasiteli, že nás něžně miluješ a že se na našich oltářích obětuješ proto, abys nám bez ustání osvědčoval

své nekonečné milosrdenství. Proto s živou důvěrou k Tobě voláme: Ježíši, synu Davidův, smiluj se nad námi. A protože Tvá láska nemá mezí, kéž nemá mezí ani naše vděčnost.

J e d e n : Svatí andělé obklopují eucharistický oltář ve dne i v noci a uctivě se klaní svátostnému Spasiteli. Svatí v nebesích rovněž chválí a velebí svého Krále neustále. Pán Ježíš ve Svátosti mezi námi přebývající má právo od svých spolubydlících požadovati, aby žili jako svatí a následovali andělů v jejich čistotě.

V š i c h n i : Ó Ježíši, Králi slávy, vřelé díky Ti vzdáváme za to veliké vyznamenání, že smíme přebývati s Tebou pod jednou střechou ve Tvém svatém domě a že můžeme, kdykoliv chceme, přijíti před Tvůj svatostánek a svěřovati se zde se vším, co nás bolí a znepokojuje. Žehnej nám, ať dovedeme žítí čistě a svatě, jak si toho od nás přeješ.

J e d e n : Mysleme bez ustání na to, že ze svaté Hostie se na nás dívají oči vševědoucího Boha, že ze svaté Hostie se k nám vztahují ruce nejposlušnějšího Božského Syna, že ze svaté Hostie se na nás vylévají proudy milosti, jež v sobě obsahuje Nejsvětější Trojice. Celé nebe máme pod vlastní střechou, na dosah ruky máme Pána, jenž uzdravoval nemocné, křísil mrtvé, z hříšníků činil světce. Jeho požehnání rozmnožilo chleby, utišilo bouři — jeho požehnání může z nás učinit nejšťastnější lidi na světě. — Ó Bože, proč si jen nevážíme Tvé svaté přítomnosti u nás.

V š i c h n i : Veliké díky vzdáváme Ti, Pane, za to, že jsi nás neopustil, že nás trpíš u sebe

stále stejné a jen slibující, že se polepšíme. — Ježíši, synu Davidův, smiluj se nad námi a pomoz nám pamatovat při všem počínání na Tvou svatou přítomnost u nás.

J e d e n : Spasitel je vězněm lásky. Čeká, dlouho a mlčky na sebenepatrnější projev úcty a lásky. Bude tak mlčet a trpělivě vyčkávat až do konce světa, protože stále doufá, že pod tíhou této nesmírné lásky Boží lidé se jednou zhrozí své nevděčnosti a skloní své pyšné hlavy v tiché adoraci před vězněm lásky v Eucharistii.

V š i c h n i : Děkujeme Ti, Pane, za toto tiché očekávání obrácení lidstva, národů a jednotlivců. Jak je v tom patrna Tvá láska. — Ne násilím, ale mírností voláš své marnotratné děti k prameni vody živé. Když druzí se dosud nevrátili k Tobě, blížíme se k svátosti nekonečné lásky aspoň my, Tvoji zvlášť milovaní. Nechť náš chvalozpěv díky za ustanovení Nejsvětější Svátosti pomůže jiným k obrácení a nám k polepšení.

J e d e n : Jak je smutné, když lidské srdce nechce slyšet tichý hlas Kristovy lásky, protože zlá vášně nepopřává sluchu nebeskému vánku božské milosti. Proto musí Pán volat varovným hlasem své Církve, napomínat a ukazovat na velké nebezpečí těch, kdož se vyhýbají svátostnému stolu. — Běda, nebudou míti v sobě života — a zahynou na věky.

V š i c h n i : Děkujeme Ti, Pane Ježíši, za Tvé laskavé napomenutí. Nechceme marně a zbytečně trpět zde na zemi, nechceme se vzdát naděje na radosti věčné, když časné jsou nám nepří-

stupny. Proto s vroucí láskou Tě pozdravujem, Svátosti Nejsvětější, záruko naší spásy a rozkoši všech svatých!

J e d e n : Pán Ježíš nás volá k svému stolu, chce však, abychom k němu přistupovali se svatým smýšlením, pečlivě připraveni na Jeho příchod, aby Jeho milosti nezůstaly bez užitku.

V š i c h n i : Klaníme se Ti, Pane Ježíši, jakožto jedinému životu svých duší. Děkujeme Ti co nejvroucněji za nekonečnou Tvou lásku, kterou nám dokazuješ tím, že nás pobízíš tolikerými pohnutkami, abychom Tě přijímali ve Svátosti Oltářní.

J e d e n : Žijme s Ježíšem v Hostii. Přijímajíce denně chléb andělský, nechejme se úplně ovládnout Kristem Králem. Nechť vládne nad naším myšlením, srdcem a vůlí. Všechno v nás, slova, chování, práce a utrpení nechť dávají najevo, že v nás sídlí a působí svou milostí vzácný host s nebeské výšiny.

V š i c h n i : Neustálé díky budtež vzdávány Nejsvětější Trojici za chléb svátostný, jímž se stáváme účastni života nebešťanů a po dokonání boji můžeme jedině silou Svátostného chleba přijít do slávy vzkříšení a života věčného.

J e d e n : Oceňme nevýslovné dobrodiní, kterého se nám dostalo Nejsvětější Svátostí. Sami andělé žasnou nad tak velikou láskou, kterou nám Bůh prokázal.

V š i c h n i : Ó Ježíši, lásko naše, z vděčnosti za všechna Tvá dobrodiní, Nejsvětější Svátostí nám prokázaná, zasvěcujeme se Ti zcela se všemi svými schopnostmi duše i těla. Vše má nále-

žeti úplně jen Tobě. Tvoji jsme v životě i ve smrti.

J e d e n : Přelaskavý Spasitel uchystal hostinu a pozval všechny, ale mnozí se zpěčují přijíti, od-pírají dobrotě Boží, jež jim vychází tak milosti-vě vstříc, tráví svůj život v lhostejnosti vůči vě-cem duchovním a věčným, zapomínají na spa-sení své duše a činí si tak škodu, kterou na vě-ky nebudou moci napravit.

V š i c h n i : Chraň nás, Bože, takové lhostej-nosti. Padáme k Tvým nohám a klaníme se Ti co nejuctivěji. Vlož do našich duší velikou tou-hu po každodenním spojení s Tebou v Nejsvě-tější Svátosti, rozpal v nás svatou lásku, aby-chom jen v Tobě hledali pokoj a pravé štěstí.

J e d e n : Pojďme k Synu Božímu ve svatém přijímání. On nás volá: Pojďte ke mně, já jsem sestoupil k vám, vystupujte touto cestou ke mně. Kdo mne požívá zůstává ve mně a já v něm. — Varujme se všeho, co by překáželo onomu spo-jení a blahu, jež má v nás působiti svaté při-jímání.

V š i c h n i : Dobrořeč duše má Hospodinu a všechno, co ve mně jest, svatému jménu jeho. Dobrořeč duše má Hospodinu a nezapomínej na všechna dobrodiní jeho, neboť Hospodin se smi-lovává nade všemi nepravostmi tvými, uzdravuje všechny nemoci tvé. Ne podle hříchů našich na-kládal s námi, ani podle nepravostí našich ne-odplácel nám. Jak daleko je vzdálen východ od západu, tak vzdálil od nás nepravosti naše.

SMÍR.

J e d e n : Ó Bože, jaký to úžasný div! Na našich oltářích je totéž tělo, tatáž krev, která byla za nás obětována na dřevě kříže na odpuštění hříchů. A ta nejsvětější oběť pokračuje tajemným způsobem dále. Nejdražší tělo a krev Kristova jsou dosud pozdvihovány k nebesům, aby prosily o smilování. Ó duše, soustřeďte své myšlenky a city; pojd'te a klaňte se těmto božským tajemstvím. Naplňte se smýšlením obětním. Protože Kristus Pán se činí naší obětí, učinme se i my obětí Jeho, umírejme sobě a všemu pozemskému, činme s ním jedinou obět.

V š i c h n i : Beránku Boží, každého dne se obětuješ, abys usmiřoval za nás spravedlnost rozhněvaného Otce. Znova vyléváš svou krev, která nepřestává volati o smilování. Vyslyš naše vroucí prosby a touhy, přijď své Církvi ku pomoci a sviť nám světlem své věčné pravdy.

J e d e n : Církev svatá uctívá dnes Pána Ježíše skrytého v Nejsvětější Svátosti slavnými bohoslužbami a průvodem se svatou Hostií, jako by chtěla ukázat Boha skrytého pod způsoby chleba celému světu, celému vesmíru. Vyzývá celý svět, všechno tvorstvo, aby se klanělo tajemství svátosti lásky. Tímto způsobem chce Církev svatá dostiučiniti za neúctu a urážky, jichž Spasitel zakouší ve svátosti oltářní i od těch, kteří se k Němu hlásí veřejně, ale uvnitř jej svou vlašností zarmucují.

V š i c h n i : Bože lásky a slávy, Králi nebes i země, jemuž každý tvor povinen jest vzdávati

úctu a před nímž i andělé se třesou, z hloubi srdce litujeme, že za tolik lásky dostává se Ti zneuznání a nevděku i urážek v Nejsvětější Svátosti. Na kolenou Tě odprošujeme a voláme: odpusť nám i všem hříšným a smiluj se nad námi.

J e d e n : Pán Ježíš zve všechny lidi, aby požívali nebeského pokrmu, který nám získal za nesmírnou cenu své drahocenné krve. Stěžuje si naši Spasitele tato trestuhodná nevděčnost! Jak boli je zaujat svými starostmi a pozítky. Však, že tolik lidí přehlíží jeho pozvání. Svět vincentinské rodiny očekává Pán Ježíš náhradu. Zve nás zcela zvláštním způsobem. Poslechněme radostně jeho hlasu!

V š i c h n i : Božský Spasiteli, když rozjímáme o tajemství Tvé Nejsvětější Svátosti, pak jsme proniknutí lítostí a naplnění bolem, že jsme ještě nevníkli hlouběji do žáru Tvé lásky. A skličuje nás i myšlenka, že málo je těch, kteří Tě opravdu milují. Kéž bychom aspoň my svým klaněním přivedli hodně duší před Tvůj svatostánek a do Tvého náručí. Ó svatá Hostie, ode všech milována buď.

J e d e n : Nevděčně a netečně se chovají k Nejsvětější Svátosti i mnozí její strážcové a opatrovníci. Kněží, kteří by měli bez ustání volat: Hle zde Bůh náš, zde nejvyšší dobro, zde Ten, jenž drží ve své moci vesmír a jehož láska k nám lidem se nedá ani vypovědět — bohužel, mnohdy své svěřené duše ani neupozorní na to jak Ježíš Kristus touží po tiché adoraci, po slovíčku klanění a odprošení. — Ba mnohdy nechávají Božského Spasitele v prachu za studeným kovem

svatostánku — samotného — a nikdo z celé osady si nevzpomene, že několik kroků od nich dle Ten, od něhož mají všechno a na jehož pokynutí by se rozpadli v nic, jako byli málo okamžiků předtím. U kostela skotačí mládež, do ztichlé svatyně doléhají zvuky pracujících strojů i klení dělníků, ale zašeptnutí modlitbičky k Spasiteli do svatostánku nedoletí. Leda tak ještě nějaké rouhání. — Bože náš, ve svátosti skrytý, odpusť nevděk světa a smiluj se!

V š i c h n i: Za všechny mše svaté bez vážného důvodu nesloužené, nebo odbývané povrchně, bez zájmu a ze zvyku, — podáváme Ti, Pane Ježíši v náhradu všechna svá dobrá svatá přijímání, všechny mše svaté u nás záslužně obětované, všechny své hodinky klanění i chvíle svých mimořádných návštěv.

J e d e n: Pán Ježíš chce najít náhradu za nevděk světa u skrytých a obětavých duší, jako jsou právě duše vincentinské rodiny. Chce svým pokorným miláčkům otevřít poklady svého srdce a chce je při svaté hostině obohatit všemi nebeskými dobry. Právem očekává od nich, že půjdou k němu velmi rády a prokáží mu vděčnou lásku.

V š i c h n i: Láskyplné Srdce Božského Spasitele, s vědomím své ubohosti chceme přicházeti k hostině lásky a v hojné míře přijímat nabízené milosti, kterými nás chceš obdařit. Velkou část těch milostí už předem obětujeme na obrácení těch, kteří chodí k svatému přijímání ze zvyku a z ohledů lidských.

J e d e n: Na světě byl, ale svět ho nepoznal, svět zneuznal Ježíše Krista a místo aby se mu

klaněl a přijal jeho Božská naučení a využítkoval daru jeho milosti k dobru své duše, opovrhl jím, urážel Ho a ukřižoval. A dosud je mnoho lidí, kteří Ježíšem ve Svátosti Oltářní nejen pohrdají, ale utrvrzují svým jednáním a svými řečmi v podobné lhostejnosti ba i nenávisti jiné.

V š i c h n i: Ó Ježíši, zneuznaná lásko, Božský Spasiteli, viz nás u nohou svých přednášeti Tobě odprošení za všechny urážky lidí, z nichž, bohužel, velký počet odplácí se Ti za Tvá dobrodiní jen černým nevděkem.

J e d e n: Za svého pozemského života byl božský Spasitel ustavičně pronásledován. Lidé ho nechápali nebo přezírali. Byl zrazen, odsouzen a konečně vydán na nejbolestnější a nejpotupnější popravu. Bohužel, v eucharistickém jeho životě se mu nevede jinak. Bezbožníci se mu dosud rouhají nejurážlivějším způsobem.

V š i c h n i: Ach, nejsladší Spasiteli, kéž bychom mohli obmýti svými slzami, ba svou krví všechna místa, kde byla Tvá láska těžce uražena. Odprošujeme Tě, Ježíši svátostný a prosíme: milosrdenství, ó Ježíši, milosrdenství!

J e d e n: Ježíš Kristus trpí ve svém eucharistickém životě nejen se strany nepřátel náboženství, ale i se strany křesťanů. S oltáře nám ukazuje na hluboké rány svého srdce a říká: Těmito ranami jsem byl ztrýzněn v domě těch, kteří mne kdysi milovali. Jak krutě musí být raněno Jeho Srdce, když noví Jidášové přicházejí Mu vtisknout zrádný polibek, když noví Kaifášové se pokrytecky pohoršují nad zásadami evangelia, když noví Pilátové dávají přednost přízni světa

a ucpávají si schválně uši, aby neslyšeli pravdy.

V š i c h n i: Ježíši svátostný, vyznáváme zkroušeně, že i my jsme se často proviňovali proti Tvému zákonu a proti Tvé Nejsvětější Svátosti nedbalostí, neuctivostí a nedůstojným chováním v Tvé přítomnosti. Odprošujeme Tě za to a prosíme pokorně, smiluj se nad námi a odpusť nám.

J e d e n: Dnes ve spojení s celou svatou Církví obětujeme Ježíši, skrytému ve svaté Hostii, pokud na nás jest, hodné zadostučinění za všechny urážky, kterých se lidé dopustili proti Jeho svrchované velebnosti. Splácejme lásku láskou. Zasvěťme mu svá srdce se všemi náklonnostmi, dosvědčujeme Kristu Pánu, že náležíme úplně jen Jemu a že chceme dokonale plnit Jeho nejsvětější vůli.

V š i c h n i: Ó Ježíši, jediná naše naděje a veškerá naše láska, rač přijmouti naše pocty klánění a smíru. Pro zásluhy, jež dnes získává Církve svatá, rač se, Božský Spasiteli postavit mezi nás a svého nebeského Otce, ukonejši Jeho spravedlivý hněv a popřej nám milost, abychom pomocí Ducha Svatého zachovávali věrně Tvá přikázání. Za to Tě prosíme na přimluvu Panny Marie a ve jménu té modlitby, kterou tato nejsvětější Matka přednášela nebeskému Otci u paty kříže.

PROSBY.

J e d e n : Eucharistie je, pravé a živé tělo a krev Ježíše Krista, pravá oběť Beránka Božího, který snímá hříchy světa. Eucharistie je Bůh s námi přebývající pod viditelnými způsoby chleba, Eucharistie je střed všeho dění, myšlení a počínání. Klaňme se, milujme a odprošujme Boha přebývajícího s námi.

V š i c h n i : Ó tajemství svátosti Oltářní, ó vznešený Hoste, před nímž bychom měli padat v prach země a třást se bázní před Tvou velebností, my raději rozjímáme o Tvé nesmírné lásce a prosíme Tě, abys nás naplnil velikou úctou k Svátosti Oltářní. Nechť v blízkosti svátostného Spasitele se vždycky chováme jako andělé smýšlením i jednáním.

J e d e n : Svatá Hostie je pokrm, síla a lék. Bez ní není možno bojovat proti hříchu, bez ní není pokroku ve ctnosti, bez ní nevyvázne nikdo z vlažnosti a bez ní není náhrady za lidské, svět-ské štěstí. Jen požíváním a patřením na svatou Hostii jsme naplněni radostí, jen u ní nalézáme vysvětlení otázky, proč je bolest, k čemu je dobré pokořování, pokání, umrtvování, život skrytý a obětavý.

V š i c h n i : Ježíši, ve svaté Hostii přítomný, svým příchodem do našich srdcí nás posiluj a přetvořuj, abychom Tě už nikdy neuráželi, ale využívali vzácného daru nebes ke svému obohacení a štěstí, které by nám mnohokráte vynahradilo všechno, čeho jsme byli zbaveni, nebo čeho jsme se dobrovolně zřekli.

J e d e n : Pán Ježíš za svých návštěv v našich duších tluče jemně, ale soustavně na svědomí, prosí o ten neb onen sebezápor, ukazuje na tu neb onu potřebnou milost, která by mohla oblažit bližního, zachránit rodiny, přispěti národu a Církvi svaté. Pro všechny přišel na svět Kristus Pán, všechny by chtěla jeho láska oblažit, ale staví se mu v cestu hřích. Pomozme odstraňovat tuto překážku a pak celý svět se promění svatým přijímáním v ráj.

V š i c h n i : Nekonečná dobrota Boží, dej, abychom vždycky přistupovali k svatému stolu se srdcem pokorným a zkroušeným — s vroucí touhou milovati Tebe, Ježíši svátostný, ze všech svých sil, ze vší mysli své. Rádi budeme obětovat svatá přijímání za svatého Otce, za misie, za kněze, za svoji vlast, za záležitosti Církve svaté v našem národě, za potřeby našich domů a za všechny obyvatele v nich. Kéž jednotlivá svatá přijímání v nás vzbuzují stále větší horlivost pro tento druh apoštolátu.

J e d e n : Svaté přijímání v nás rozmnožuje dary Ducha Svatého, jejichž působením se stáváme dokonalými dítkami Božími a způsobilými vyzískat z nového svatého přijímání více milostí pro sebe a pro jiné.

V š i c h n i : Ó zdroji všech milostí, svatá Hostie, útěcho našich duší a posilo v denních trampotách, kéž nikdy nejsme zbaveni Tvé svaté přítomnosti, kéž nikdy neochabneme v lásce k Tobě a kéž nikdy vlastní vinou neomezíme blahodárné účinky Tvého působení v sobě. Duše Svatý, jenž po svatém přijímání přebýváš v nás zvlášt-

ním způsobem, spravuj naše jednání, řeči a myšlenky, abychom zůstávali bez ustání stánky Bohu milými.

J e d e n : Člověk v boji s hříchem vlastní silou nic nepořídí. Potácí se, zachycuje se rozumem, ale jednou přece padne. Nepodpírá-li slabého člověka Bůh, nedává-li mu vnitřní síly a opory něco vyššího, než pouhá lidská hrdost — pak běda mu. Svatá Hostie však mění bídného smrtelníka k nepoznání. Z bázlivců se stávají stateční vyznavači, z hříšníků příkladní kajícíci — z liknavých láskou planoucí světci.

V š i c h n i : Pane Ježíši, učiň co nejdříve ten div a přived' nás k takové dokonalosti, abychom byli jen Tobě oddáni, soustředění jen na své povinnosti a dbalí jen cti a slávy Boží.

J e d e n : Nepřeberné jsou poklady milosti, jichž se stáváme účastni při svatém přijímání. — To, co patří Kristu, patří i nám. Ubohý tvor poskytuje útulek Pánu všehomíra a činí mu tím radost, když ho uvítá v chudičkém příbytku nestálé duše. Kdo by neděkoval Pánu za takovou čest? Kdo by neprosil za milost státi se opravdu hodným takového daru?

V š i c h n i : Ó božský Spasiteli, jenž se s námi spojuješ těsnými pouty ve svatém přijímání, nauč nás pravé vděčnosti, která by se neomezovala jen na slova, ale přešla do skutků malých a stálých obětí.

J e d e n : V Eucharistii nám Pán Ježíš pomáhá, abychom konali všechny ctnosti, majíce oči upřeny na božského Beránka našich oltářů. Obětujeme mu svou vlastní vůli, přemáhejme z lásky

k němu svou smyslnost, marnivost a nedůtklivost a všechny své nezřízené vášně, abychom byli skutečně následovníky Ježíše Krista a stali se hodnými slávy, kterou nám určil.

V š i c h n i : Božský Spasiteli, napraviteli kleslého lidstva, ó živote náš a lásko naše, duše naše touží po spojení s Tebou. Přijď aspoň nyní duchovním způsobem do našich srdcí a připrav si příbytek k své svátostné návštěvě.

Po Tobě, Pane, touží i tělo naše, to tělo odsouzené k smrti, jemuž však Ty jsi slíbil slavné vzkříšení. Pane Ježíši, posvěcuji nás na duchu i na těle, abychom v den, kdy vše bude dokonáno a kdy se zjevíš ve své slávě a velebnosti, povstali v těle oslaveném a spojení zůstali s Tebou v radostech věčné blaženosti.

Všem lidem dobré vůle!

Pamatujte na

»V I N C E N T I N U M«,

**dům milosrdenství v Praze-Břevnově, čís. telef.
405-48, čís. pošt. spoř. 14.192.**

a filiálku ve Smečně, čís. telefonu Smečno 7,
kde 410 nevylechitelně chorých a opuštěných chudšasů se 160 malými dítkami nalezlo svůj domov i pečlivé ošetření, a širte o něm známost mezi svými přáteli. Zasílejte nám adresy těch, jimž bychom mohli zaslati naše tiskopisy, a prokážete nám tím velké dobrodiní.

Vydáváme náš dvouměsíčník pod názvem »Časopis Vincentina« za celoroční předplatné K 9.— a velký zábavný ilustr. kalendář. Dále jsme vydali řadu zábavných a poučných knih pro děti i dospělé, jichž seznam zašleme na požádání — a vánoční, velikonoční i příležitostné pohlednice, cena serie K 5.—.

DUCHOVNÍ ČETBA,

kterou vydalo »Vincentinum«:

	Brož.	Váz.
Básně sv. Terezičky	K 10.—	K —.—
Mariánské dítě (ilustrované) .	K 4.—	K —.—
P. Ježíš ve vědě sv. Kříže (illustr.)	K 4.—	K —.—
Sv. touhy duše, milující Boha (ill.)	K 2.50	K —.—
Královna srdcí	K 5.—	K 10.—
Růženec k sv. ranám Pána našeho		
Ježíše Krista	K 0.50	K —.—
Pobožnosti k sv. Ant. Pad. . . .	K 2.—	K —.—
Sv. Juda Tadeáš	K 2.—	K —.—
Eucharistický růženec	K 2.50	K —.—
Světice růží. (Sv. Terezie Ježíš-		
kova. Ilustrováno)	K 6.—	K 10.—
Hrdina božské lásky sv. Vincenc	K 5.—	K 10.—
Novena k Duchu sv.	K 1.50	K —.—
Denní čítanka trpitelů (velmi		
obsažné)	K 6.—	K 10.—
Květy duše (pro řeholnice) . .		K 10.—
S hory Olivetské na Kalvarii		
(pro dobu postní)	K 6.—	K —.—
Společná pobožnost ke mši sv. .	K 2.—	

	Brož.	Váz.
Křesťanské myšlenky na každý den v roce	K 3.—	K 5.50
Tři milostiplné noveny. (K Ne- poskvrněnému Poč. P. Marie, před nar. Páně a k sv. Rodině	K 1.50	K —.—
Pobožnost kříž. cesty. Illustrov.	K 5.—	K —.—
Dobrá vůle. (Přel. Dr. St. Špůrek)	K 5.—	K 10.—
Životopis velebné matky Antoi- netty Chotkové	K 15.—	K 20.—
Životopis prel. J. Nep. Říhánka	K 10.—	K 20.—
U nás lze obdržeti:		
Ať žije Král století (váz., str. 100)		K 20.—
Duše Chudáčka Božího, váz. 240 stran		K 10.—
Kolekce uměleckých sv. obrázků, odborně prove- dených většinou hlubotiskem, se zlatým okrajem, 50 kusů růz. druhů K 5.—. Jednotlivě kus 15 hal.		

Seznam adoračních hodin, které vydalo Vincentinum.

1. **Dvě adorační hodiny** (pro čtvrtek a k poctě Krista Krále) K 2.—
2. **Dvě ador. hodiny k poctě Krista Krále** K 2.—
3. **Adorační hodina pro advent** . . . K 2.—
4. „ „ **vánoční** K 2.—
5. „ „ **novoroční** K 2.—
6. „ „ **pro masopust** . . K 2.—
7. „ „ **pro pondělí masop.** K 2.—
8. „ „ **velikonoční** . . . K 2.—
9. „ „ **na slavnost B. Těla** K 2.—
10. „ „ **na svátek Božské-
ho Srdce Páně** . . K 2.—
11. **Společné adorační hodiny pro duch.
cvičení** , ... K 2.—
12. **Adorační hodiny** (11 příležitostných
a různé pobožnosti, 266 stran, pouze
vázané K 15.—

Všechny ador. hodiny jsou církevně schváleny a jistě plně vyhoví přátelům a těšitelům trpícího Pána Ježíše v Nejsvětější Svátosti.

Za dobrodince modlí se naši nemocní den co den v ústavní kapli, kde i na duše zemřelých našich přátel jest denně při mši svaté pamatováno.

Zaplať Bůh za všechny dary a přízeň!

SPRÁVA ÚSTAVU.

*) Tento seznam platí od r. 1941.